

Jw
19.02.2010

P-2 + P-2.1 + P-4
17.02.10

P.2/654/2010
18.02.2010

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 8 II 2010 r.

Michał Kięsznia

DOOŚidk-452/145⁶/131/2010/ER

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie
Wpłynęło do rejestru pod Nr. *1509/10*
Dnia 17. 02. 2010

Decyzja

Na podstawie art. 156 § 1 pkt. 1 i 2 oraz art. 157 § 1 i 2, art. 158 § 1, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pana Stanisława Kacprzyka z dnia 22 maja 2009 r., o stwierdzenie nieważności decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 22 marca 2007 r., znak: WŚR.I.EM/6613/1/37/2006, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi krajowej nr 50 na odcinku przejścia przez Stanisławów (od km 225+700 do km 227+500),

**stwierdzam nieważność decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 22 marca 2007 r.,
znak: WŚR.I.EM/6613/1/37/2006.**

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 22 marca 2007 r., znak: WŚR.I.EM/6613/1/37/2006, Wojewoda Mazowiecki określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi krajowej nr 50 na odcinku przejścia przez Stanisławów (od km 225+700 do km 227+500).

Pismem z dnia 22 maja 2009 r., Pan Stanisław Kacprzyk złożył wniosek do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o stwierdzenie nieważności ww. decyzji Wojewody Mazowieckiego, która w jego ocenie została wydana z naruszeniem prawa i powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego.

W uzasadnieniu Pan Stanisław Kacprzyk wskazuje na następujące uchybienia w procedurze:

- wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości organów, obowiązujących w chwili rozpatrywania sprawy przez Wojewodę Mazowieckiego.
- naruszenie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niewłaściwe zawiadomienie stron o wydanej decyzji.

Zgodnie z art. 61 Kodeksu postępowania administracyjnego strony zawiadomiono o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności pismem z dnia 19 października 2009 r., znak DOOŚidk-452/2238/1258/2009/ER-115.

Organ, rozpatrując wniosek, wnikliwie przeanalizował całość akt sprawy i stwierdził, że zarzuty przedstawione przez Pana Stanisława Kacprzyka zasługują na uwzględnienie i stanowią podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 22 marca 2007 r.

Rozpatrując sprawę stwierdzono, co następuje.

Projektowana inwestycja realizowana w Stanisławowie obejmuje m.in.: przebudowę dwóch trójwlotowych skrzyżowań w km 226+357 oraz 227+116 Mińsk Mazowiecki-Łochów- Warszawa, budowę dróg gminnych (ul. Mińska i Łochowska), budowę po stronie wschodniej drogi nr 50 drogi dojazdowej (na odcinku Sokółska- droga wojewódzka nr 637), zamknięcie wlotów dróg dochodzących do drogi głównej od strony zachodniej (ul. Wiatraczna, ul. Targowa, ul. Senatorska, ul. Węgrowska) oraz od strony wschodniej (ul. Sokółska).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r., w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r. Nr 257 poz. 2573 ze zm.), przedmiotowa inwestycja kwalifikuje się do § 3 ust 1 pkt. 56 ww. rozporządzenia, czyli zalicza się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko może być wymagane (tzw. grupy II).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że Wojewoda Mazowiecki nie był właściwy rzeczowo do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dla przedmiotowej inwestycji. Zgodnie bowiem z obowiązującymi w trakcie składania wniosku (6 lutego 2006 r.) przepisami (art. 46a ust 7 pkt. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, Dz. U. z 2001 r. Nr 62, poz. 627, ze zm.) organem właściwym do wydania przedmiotowej decyzji był Wójt Gminy Stanisławów. Należy zatem stwierdzić, iż

przedmiotowa decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości. Wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości rzeczowej organu stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności decyzji, przewidzianą w art. 156 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Kolejny zarzut przedstawiony przez Pana Stanisława Kacprzyka dotyczący naruszenia przez Wojewodę Mazowieckiego art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieprawidłowe zawiadomienie stron o wydanej decyzji, należy uznać za słuszny. Informacja o wydaniu decyzji została wywieszona na tablicy ogłoszeń Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego oraz zamieszczona na stronie internetowej urzędu, nie została zaś w żaden sposób obwieszona w Stanisławowie. W związku z powyższym strony nie mogły zapoznać się z treścią wydanej decyzji. Naruszenie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego w przedmiotowym postępowaniu zostało także stwierdzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 2 kwietnia 2008 r., sygn. akt IV SA/Wa 179/08, w sprawie skargi Stanisława Kacprzyka na postanowienie Ministra Środowiska z dnia 5 listopada w przedmiocie uchybienia terminu do wniesienia odwołania.

Ponadto należy wskazać, że wszelkie zawiadomienia dotyczące przedmiotowego postępowania, m.in. o wszczęciu postępowania, wydaniu przez Ministra Środowiska oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego postanowień uzgadniających warunki realizacji przedsięwzięcia, nie zostały obwieszczone w Stanisławowie, a jedynie w siedzibie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, siedzibie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w Warszawie oraz zamieszczone zostały na stronie internetowej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego. Należy także podkreślić, że przed wydaniem decyzji nie zapewniono stronom możliwości wypowiedzenia się co do wszystkich zebranych dowodów i materiałów.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż Wojewoda Mazowiecki nie zapewnił stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, jak również nie zapewnił stronom przed wydaniem decyzji możliwości wypowiedzenia się co do wszystkich zebranych dowodów i materiałów, czym naruszył przepisy art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Należy także wskazać, że zawiadomienie z dnia 15 lutego 2007 r., znak: WŚR.IEM.6613/1/37/06, informujące o podaniu do publicznej wiadomości informacji o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dla inwestycji polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 50 na odcinku przejścia przez Stanisławów, raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz o możliwości

składania uwag i wniosków przez społeczeństwo w terminie 21 dni, również nie zostało obwieszczone w Stanisławowie. Świadczy to o tym, iż w przedmiotowym postępowaniu nie przeprowadzono w sposób właściwy udziału społeczeństwa. Naruszono więc przepisy określone w art. 31 oraz art. 32 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa, co stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności decyzji, przewidzianą w art. 156 § 1 pkt. 2 Kodeksu postępowania administracyjnego

Organ II instancji badając sprawę, dostrzegł także, że w związku z tym, iż inwestycja powinna zostać zakwalifikowana do tzw. grupy II, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację inwestycji był Wójt Gminy Stanisławów. Nie było zatem wymagane uzyskanie uzgodnienia warunków środowiskowych realizacji przedsięwzięcia wydawanego przez Ministra Środowiska. Postanowienie Ministra Środowiska z dnia 25 maja 2006 r., znak: DOOŚ/35d/3536/2006/jd, zostało zatem wydane bez podstawy prawnej. Biorąc pod uwagę, iż postanowienie to w obecnym stanie prawnym jest niezaskarżalne, to w związku z art. 126 Kodeksu postępowania administracyjnego nie można również stwierdzić jego nieważności.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, zgodnie z art. 127 § 3 kpa, złożyć do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Pan Stanisław Kacprzyk,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie,
3. Wojewoda Mazowiecki,
4. Wójt Gminy Stanisławów,
5. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie
6. Pozostałe strony powiadomione w trybie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.